

LIETUVOS RESPUBLIKOS
IR
LICHTENŠTEINO KUNIGAIKŠTYSTĖS
SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO
IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS

Lietuvos Respublika ir Lichtenšteino Kunigaikštystė,
norėdamos toliau plėtoti savo ekonominius santykius ir sustiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje;

ketindamos sudaryti sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo, kartu nesudarydamos neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir per susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti šioje Sutartyje nustatytais lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių rezidentams),

susitarė:

1 straipsnis

Asmenys, kuriems taikoma Sutartis

1. Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Taikant šią Sutartį, subjekto ar įstaigos gautos pajamos arba pajamos, gautos per subjektą ar įstaigą, kurie laikomi visiškai ar iš dalies finansiškai skaidriais pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės mokesčių teisę, laikomos Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamomis, bet tik tiek, kiek ta Valstybė mokesčiais tikslais laiko minėtas pajamas tos Valstybės rezidento pajamomis.

2 straipsnis

Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai arba vietos valdžios institucijos, nesvarbu, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai nuo visų pajamų, nuo viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamąjo arba nekilnojamąjo turto perleidimo, taip pat mokesčiai nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra visų pirma šie:

a) Lichtenšteine:

- i) gyventojų pajamų mokestis (*Erwerbssteuer*);
  - ii) įmonės pajamų mokestis (*Ertragssteuer*);
  - iii) nekilnojamąjo turto kapitalo prieaugio pajamų mokestis (*Grundstücksgewinnsteuer*); ir
  - iv) turto mokestis (*Vermögenssteuer*);
- (toliau – Lichtenšteino mokestis);

b) Lietuvoje:

- i) pelno mokestis;
  - ii) gyventojų pajamų mokestis;
  - iii) nekilnojamąjo turto mokestis; ir
  - iv) žemės mokestis;
- (toliau – Lietuvos mokestis).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems vienodiems arba iš esmės panašioms mokesčiams, pradėtiems taikyti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj esamų mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius reikšmingus savo mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

Bendrosios apibrėžtys

1. Taikant šią Sutartį, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:
  - a) sąvoka „Lichtenšteinas“ – Lichtenšteino Kunigaikštystė, o vartojant geografinę prasme – Lichtenšteino Kunigaikštystės suverenos teritorijos sritis pagal tarptautinę ir nacionalinę teisę;
  - b) sąvoka „Lietuva“ – Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – jos teritoriniam suverenitetui pavaldi teritorija ir kitos teritorijos, į kurias, vadovaujantis tarptautine teise, Lietuvos Respublika turi suverenas teises ar kurios priklauso jos jurisdikcijai;
  - c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – Lietuva arba Lichtenšteinas, kaip reikalaujama pagal kontekstą;
  - d) sąvoka „asmuo“ – apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;
  - e) sąvoka „bendrovė“ – bet kuri korporacinė organizacija ar bet kuris subjektas, kuris mokestiniais tikslais laikomas korporacine organizacija;
  - f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – atitinkamai įmonė, kurios veiklą organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurios veiklą organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;
  - g) sąvoka „tarptautinis vežimas“ – bet koks vežimas laivu ar orlaiviu, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių Susitariančiojoje Valstybėje, o laivą ar orlaivį naudojanti įmonė nėra tos Valstybės įmonė;
  - h) sąvoka „kompetentingas asmuo“:
    - i) Lichtenšteine – mokesčių institucija;
    - ii) Lietuvoje – finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;
  - i) sąvoka „nacionalinis subjektas“, kai tai susiję su Susitariančiąja Valstybe, reiškia:
    - i) bet kurį tos Susitariančiosios Valstybės pilietybę turintį asmenį; ir

- ii) bet kurį juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ar trestą, tokį statusą įgijusius pagal galiojančius tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus;
- j) sąvoka Valstybėje esantis „pripažintas pensijų fondas“ – toje Valstybėje įsteigtas subjektas ar struktūrinis vienetas, vadovaujantis tos Valstybės mokesčių įstatymais laikomas atskiru asmeniu, kuris:
  - i) įsteigtas ir veikia išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad administruotų arba skirtų pensijų išmokas ir papildomas ar nepagrindines išmokas asmenims, ir yra reguliuojamas tos Valstybės arba vieno iš jos politinių padalinių arba vietos valdžios, arba
  - ii) įsteigtas ir veikia išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad investuotų lėšas siekiant naudos i papunktyje nurodytiems subjektams ar struktūriniams vienetais.

2. Susitariančiajai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, reglamentuojančius įstatymus; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš kituose tos Valstybės įstatymuose pateiktą tos sąvokos apibrėžtį.

4 straipsnis

Rezidentas

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kurį asmenį, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės registravimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu nustatyta prievolė mokėti mokesčių; sąvoka taip pat apima tą Valstybę ir bet kurį jos politinį padalinį arba vietos valdžios instituciją bei pripažintą pensijų fondą. Tačiau ši sąvoka neapima jokio asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokesčių tik todėl, kad toje Valstybėje jis turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);
- b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;
- c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;
- d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 dalies nuostatas subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys siekia abipusiu susitarimu nustatyti Susitariančiąją Valstybę, kurios rezidentu pagal šią Sutartį turi būti laikomas toks asmuo, atsižvelgiant į jo pagrindinę administracijos vietą, jo įregistravimo ar įkūrimo vietą ir bet kuriuos kitus susijusius veiksnius. Kai tokio susitarimo nėra, toks asmuo neturi teisės reikalauti jokių šioje Sutartyje nustatytų mokesčių lengvatų ar išimčių, išskyrus tai, dėl ko ir koku mastu galėjo būti susitarę Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys.

5 straipsnis

Nuolatinė buveinė

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ – nuolatinė ūkinės komercinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės ūkinė komercinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:
- a) vadovybės buvimo vietą;
  - b) filialą;
  - c) įstaigą (biurą);
  - d) gamyklą;
  - e) dirbtuvę ir
  - f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba bet kurią kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:
- a) statybos aikštelę, statybos, įrengimo ar surinkimo objektą, bet tik tada, kai tokia aikštelė ar objektas veikia ilgesnį kaip dvylikos mėnesių laikotarpį;
  - b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultavimo paslaugas, kurias teikia Susitariančiosios Valstybės įmonės tokiam tikslui pasamdyti darbuotojai arba kitas personalas, bet tik tada, jei tokio pobūdžio veikla (tam pačiam ar susijusiam objektui) kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 183 dienas;
  - c) Susitariančiojoje Valstybėje atviroje jūroje vykdomą veiklą, susijusią su toje Valstybėje esančio jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu arba naudojimu, jeigu ta veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 30 dienų.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

- a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius ar prekes, naudojimo;
- b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;

- c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;
- d) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams arba prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti, laikymo;
- e) nuolatinės ūkinės komercinės ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kurio kito parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;
- f) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios ūkinės komercinės veiklos vietos veikla, kuriai sąlygas sudaro toks derinys, yra parengiamoji arba pagalbinių.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 dalių nuostatas, tačiau taikant 6 dalies nuostatas, jei asmuo įmonės vardu veikia Susitariančiojoje Valstybėje ir taip veikdamas įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo, kai sutartys sudaromos be esminių įmonės daromų pakeitimų, ir jei šios sutartys yra sudaromos:

- a) įmonės vardu, ar
- b) siekiant perduoti įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis, arba suteikti teisę naudotis įmonei priklausančia nuosavybe ar nuosavybe, kuria įmonė turi teisę naudotis, ar
- c) dėl įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje Valstybėje bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokio asmens veikla apsiribotų 4 dalyje nurodyta veikla, kuri, jei asmuo ją vykdytų per nuolatinę veiklos vietą, nebūtų pagrindas laikyti, kad ta nuolatinės veiklos vieta yra nuolatinė buveinė pagal tos dalies nuostatas.

6. 5 dalis netaikoma, jeigu Susitariančiojoje Valstybėje kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės vardu veikiantis asmuo vykdo veiklą pirmiau minėtoje Valstybėje kaip nepriklausomas atstovas ir įprastomis tos veiklos sąlygomis veikia įmonės vardu. Tačiau jeigu asmuo veikia vien tik ar beveik vien tik vienos ar daugiau įmonių vardu, su kuriomis

jis yra glaudžiai susijęs, tas asmuo, taikant šią dalį, nelaikomas jokios tokios įmonės nepriklausomu atstovu.

7. Taikant šį straipsnį, asmuo ar įmonė yra glaudžiai susiję su įmone, jei, vadovaujantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju asmuo ar įmonė laikomi glaudžiai susiję su įmone, jei kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės) arba jei kitam asmeniui ar įmonei tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ir įmonės arba dviejų įmonių turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės).

8. Tai, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, nacionalinę teisę. Ši sąvoka bet kuriuo atveju apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir žemės bei miško ūkyje naudojamą įrangą, teises, kurioms taikomos bendrųjų įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, teises į turtą, kuris bus sukurtas

žvalgant ar eksploatuojant jūros dugną, dirvožemį ir gamtos išteklius, įskaitant teises į tokio turto dalį ar jo teikiamą naudą, nekilnojamojo turto uzufruktą ir teises į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą ar teisę juos eksploatuoti; laivai ir orlaiviai nekilnojamojo turto nelaikomi.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai nuosavybės teisė į akcijas arba kitos korporacinės teisės bendrovėje suteikia tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę naudotis bendrovės turimu nekilnojamojo turto, pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant arba koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje tas nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

Ūkinės komercinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks

pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atskaityti nustatant nuolatinės buveinės pelną, apima tik tas išlaidas, kurias galima atskaityti pagal tos Valstybės nacionalinės teisės aktus.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną įvairiems jos padaliniams, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant pirmesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos tų straipsnių nuostatomis.

8 straipsnis

Tarptautinis jūrų ir oro transportas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje ūkinėje komercinėje veikloje arba tarptautinės agentūros veikloje.

9 straipsnis

Asocijuotosios įmonės

1. Tuo atveju, kai:

- a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, taip pat vykdant jos kontrolę ar jos kapitale, arba
- b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, taip pat vykdant jų kontrolę arba jų kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komercinių arba finansinių santykių srityje sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, ta kita Valstybė atitinkamai tikslina

joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

10 straipsnis

Dividendai

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

- a) 0 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra bendrovė (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokančioje bendrovėje tiesiogiai turi ne mažiau kaip 10 procentų kapitalo 365 dienų laikotarpiu, į kurį įskaičiuojama dividendų mokėjimo diena (apskaičiuojant minėtą laikotarpį, neatsižvelgiama į nuosavybės teisių į bendrovę, kuri turi akcijų ar moka dividendus, pasikeitimą, tiesiogiai atsiradusį dėl bendrovės reorganizacijos, pavyzdžiui bendrovių susijungimo ar išskaidymo);
- b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų, vadinamųjų *jouissance* akcijų ar *jouissance* teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų

korporacinių teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o jo dalyvavimas, už kurį mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai dalyvavimas, už kurį yra mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstytojo pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytajam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytąjį pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

Palūkanos

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei

faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos, kurių faktiškasis savininkas yra asmuo, išskyrus fizinį asmenį, ir kuris yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinamos tik toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne ir į tai, ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, visų pirma pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį palūkanomis nelaikomos.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra iš esmės susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

Honorarai

1. Honorarai, gaunami Susitariančiojoje Valstybėje, kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje kitoje Valstybėje.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ – bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose ar kitas vaizdo ir garso atkūrimo priemonės radijo ar televizijos transliacijoms, patentu, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

3. 1 dalies nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje gaunamas honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra iš esmės susiję su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba

informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

Kapitalo prieaugio pajamos

1. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus nekilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ūkinei komercinei veiklai naudojamo turto dalį, arba nekilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti, įskaitant tokias prieaugio pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniam vežimui naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tokių laivų ar orlaivių perleidimo arba iš kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų ar orlaivių naudojimu, perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio turto, išskyrus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

Savarankiškos individualios paslaugos

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jei jis neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei jis tokią nuolatinę bazę turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek jų priskiriama tai nuolatinei bazei. Tuo tikslu, jei fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis vykdo minėtą veiklą ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad jis turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei bazei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, odontologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

Su darbo santykiais susijusios pajamos

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištaisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
- c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į pirmesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą tarptautinį vežimą vykdančiame laive ar orlaivyje kaip nuolatinės laivo ar orlaivio komandos narys, išskyrus atvejus, kai asmuo dirba tik kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje vežimą vykdančiame laive ar orlaivyje, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje.

16 straipsnis

Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

Menininkai ir sportininkai

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos srities menininkas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo arba sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jei ta veikla visiškai ar daugiausia remiama kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos politinių padalinių ar vietos valdžios viešųjų fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas arba sportininkas.

18 straipsnis

Pensijos

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai (įskaitant vienkartinės išmokas), mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų ir laikantis 19 straipsnio 2 dalies nuostatų, pensijos ir kitos pagal Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos teisės aktus mokamos išmokos (įskaitant vienkartinės išmokas) apmokestinamos toje Valstybėje.

19 straipsnis

Valstybės tarnyba

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančioji Valstybė, jos politinis padalinys arba vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei, padaliniui arba valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Valstybėje.
b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:
  - i) yra tos Valstybės pilietis; arba
  - ii) netapo tos Valstybės rezidentu vien tam, kad atliktų tarnybą.
2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai (įskaitant vienkartinės išmokas), kuriuos moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžios institucija, arba kurie mokami iš Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios institucijos sukurtų fondų fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei, padaliniui arba valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Valstybėje.
3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui, pensijoms ir kitam panašiam atlyginimui (įskaitant vienkartinės išmokas), mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės, jos politinio padalinio ar vietos valdžios institucijos vykdoma ūkine komercine veikla.

20 straipsnis

Studentai

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas ar mokinys, ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją

Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba stažuotės tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

Kitos pajamos

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento įvairių rūšių pajamos, neatsižvelgiant į tai, kur jos susidaro ir neaptartos šios Sutarties pirmesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis

Kapitalas

1. Kapitalas, kurį sudaro 6 straipsnyje nurodytas nekilnojamasis turtas, priklausantis Susitariančios Valstybės rezidentui ir esantis kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, kurį sudaro kilnojamas turtas, sudarantis nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ūkinei komercinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamas turtas, priskiriamas nuolatinei

bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas naudoja teikdamas savarankiškas individualias paslaugas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonės, tarptautiniam vežimui naudojančios laivus ar orlaivius, kapitalas, kurį sudaro tie laivai ar orlaiviai ir su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijęs kilnojamasis turtas, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo dalys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

23 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo išvengimas

1. Lichtenšteine dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:

- a) Kai Lichtenšteino rezidentas gauna pajamų ar turi kapitalo, kurie, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinami Lietuvoje, Lichtenšteinas, vadovaudamasis b punkto nuostatomis, neapmokestina tokių pajamų ar kapitalo, tačiau gali atsižvelgti į pajamas ar kapitalą, kuriems nebuvo taikomi mokesčiai, apskaičiuojant mokesčių sumą, mokėtiną nuo likusios minėto rezidento pajamų ar kapitalo sumos.
- b) Kai Lichtenšteino rezidentas gauna pajamų dalį, kuri, vadovaujantis 10 ir 11 straipsnių nuostatomis, gali būti apmokestinama Lietuvoje, Lichtenšteinas kaip nuo minėtų pajamų mokėtiną Lichtenšteino mokestį užskaito mokestį, sumokėtą vadovaujantis Lietuvos teisės aktais ir šios Sutarties nuostatomis. Tačiau užskaitytina mokesčio suma neturi viršyti Lichtenšteino mokesčio, kuris taikomas iš Lietuvos gautoms pajamoms.

2. Lietuvoje dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų ar turi kapitalo, kurie, vadovaujantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Lichtenšteine, Lietuva, jei jos nacionalinės teisės aktuose nenustatomas palankesnis apmokestinimas, leidžia:

- a) iš to rezidento pajamų mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią Lichtenšteine sumokėtam tokių pajamų mokesčiui;
- b) iš to rezidento kapitalo mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią Lichtenšteine sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta išskaičiuojama suma neturi būti didesnė už tą prieš išskaičiavimą Lietuvoje apskaičiuoto pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, priskiriamą atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lichtenšteine.

3. Kai Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna dalį pajamų ar turi dalį kapitalo, kurie, vadovaujantis šia Sutartimi, apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, pirmoji Valstybė vis tiek gali atsižvelgti į pajamas ir kapitalą, kuriems nebuvo taikomi mokesčiai, apskaičiuojant mokesčių sumą, mokėtiną nuo likusios minėto rezidento pajamų ar kapitalo sumos.

24 straipsnis

Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, Susitariančiosios Valstybės rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su tuo susiję reikalavimai bet kurioje iš Susitariančiųjų

Valstybių tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už atitinkamos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti nepalankesnis negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip nuostata, kuria Susitariančioji Valstybė įpareigojama apmokestinant kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentus teikti jiems kokias nors asmenines mokesčių nuolaidas, lengvatas arba sumažinimą, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeiminių aplinkybių.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 4 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną išskaitomi tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą išskaičiuojamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir skolos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

5. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemonės, pateikti savo pareiškimą bet kurios Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenustatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, taip pat ir per jungtinę komisiją, sudarytą iš jų pačių arba jų atstovų.

26 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip iš anksto numatyta, yra svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba administruojant ar įgyvendinant Susitariančiųjų Valstybių arba jų politinių padalinių ar vietos valdžios institucijų vardu nustatytiems įvairiems mokesčių tipams ir rūšims skirtus nacionalinės teisės aktus tiek, kiek juose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keičiantis informacija, 1 ir 2 straipsnių apribojamai netaikomi.

2. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės nacionalinės teisės aktus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant arba renkant, išieškant 1 dalyje nurodytus mokesčius arba su jais susijusiuose teismo persekiojimo arba ginčų nagrinėjimo procesuose arba pirmiau minėtų asmenų ir institucijų priežiūrą vykdančioms asmenims. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose. Neatsižvelgiant į pirmiau pateiktas nuostatas, Susitariančiosios Valstybės gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tokia informacija tokiais kitais tikslais gali būti naudojama pagal abiejų Valstybių įstatymus, o informaciją teikiančios Valstybės kompetentingas asmuo leidžia informaciją taip naudoti.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

- a) taikyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;
- b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, ūkinės komercinės veiklos, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurių atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

4. Jei Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė, norėdama gauti prašomą informaciją, naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, jei tai kitai Valstybei tos informacijos nereikėtų jos pačios mokestiniais tikslais. Prieš tai esančiame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota tokią informaciją rinkti.

5. 3 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip nuostatos, pagal kurias Susitariančiajai Valstybei leidžiama atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo, arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

27 straipsnis

Pagalba surenkant mokesčius

1. Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčius. Šiai pagalbai 1 ir 2 straipsnių apribojimai netaikomi. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šio straipsnio taikymo būdą.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „mokestinis reikalavimas“ – Susitariančiųjų Valstybių arba jų politinių padalinių ar vietos valdžios institucijų renkamų visų rūšių ir tipų mokesčių suma tiek, kiek apmokestinimas tais mokesčiais neprieštarauja šiai Sutarčiai ar bet kuriam kitam dokumentui, kurio šalys yra Susitariančiosios Valstybės,

taip pat palūkanos, administracinės nuobaudos ir su tokios sumos surinkimu ar apsaugojimu susijusios išlaidos.

3. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra vykdytinas pagal tos Valstybės įstatymus ir jį turi sumokėti asmuo, kuris tuo metu pagal tos Valstybės įstatymus negali sutrukdyti to mokesčio surinkti, tos Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria tam mokesčio surinkimo mokestiniam reikalavimui. Tą mokesťį pagal mokestinį reikalavimą renka ta kita Valstybė, vadovaudamasi savo mokesčių pareigos vykdymo ir rinkimo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkami mokesčiai pagal mokestinį reikalavimą būtų jos mokestiniai reikalavimai.

4. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra toks, kad pagal tos Valstybės įstatymus ji gali imtis apsaugos priemonių, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas, tos Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria, kad tam mokestiniam reikalavimui būtų suteiktos apsaugos priemonės. Ta kita Valstybė imasi to mokestinio reikalavimo apsaugos priemonių, vadovaudamasi savo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkamas mokestinis reikalavimas būtų jos mokestinis reikalavimas, net jeigu tokių priemonių taikymo metu mokestinis reikalavimas nėra vykdytinas pirmiau minėtoje Valstybėje ar jį turi sumokėti asmuo, turintis teisę sutrukdyti tą mokesťį surinkti.

5. Neatsižvelgiant į 3 ir 4 dalių nuostatas, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ar 4 dalyse minimais tikslais, toje Valstybėje netaikomi nei laiko apribojimai, nei suteikiama kokia nors pirmenybė, taikytina mokestiniam reikalavimui pagal tos Valstybės įstatymus, vien dėl mokestinio reikalavimo pobūdžio. Be to, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ar 4 dalyse minimais tikslais, nesuteikiama jokia pagal kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus tam mokestiniam reikalavimui taikoma pirmenybė.

6. Su Susitariančiosios Valstybės mokestinio reikalavimo buvimo faktu, teisėtumu ar suma susijusi byla neperduodama nagrinėti kitos Susitariančiosios Valstybės teismams ar administraciniams organams.

7. Jei bet kuriuo metu po Susitariančiosios Valstybės prašymo pagal 3 ir 4 dalis ir iki tol, kol kita Susitariančioji Valstybė surenka ir perveda atitinkamą mokestinį reikalavimą pirmiau minėtai Valstybei, atitinkamas mokestinis reikalavimas nustoja būti:

- a) jei tai prašymas pagal 3 dalį, pirmiau minėtos Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuris yra vykdytinas pagal tos Valstybės įstatymus ir kurį turi sumokėti asmuo, tuo metu negalintis pagal tos Valstybės įstatymus sutrukdyti jį surinkti, arba
- b) jei tai prašymas pagal 4 dalį, pirmiau minėtos Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuriam ta Valstybė pagal savo įstatymus gali suteikti apsaugos priemonės, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas,

pirmiau minėtos Valstybės kompetentingas asmuo skubiai praneša kitos Valstybės kompetentingam asmeniui tą faktą ir, kitos Valstybės pasirinkimu, pirmiau minėtoji Valstybė sustabdo arba atsiima savo prašymą.

8. Šio straipsnio nuostatos jokių būdu neturi būti suprantamos kaip nuostatos, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama:

- a) įgyvendinti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;
- b) įgyvendinti priemones, kurios prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*);
- c) teikti pagalbą, jei kita Susitariančioji Valstybė neįgyvendino visų pagrįstų mokesčių rinkimo ar atitinkamai apsaugos priemonių, kurios galimos pagal jos įstatymus ir administravimo praktiką;
- d) teikti pagalbą tada, kai tai Valstybei tenkanti administracinė našta yra aiškiai neproporcinga naudai, kurią iš tos pagalbos gauna kita Susitariančioji Valstybė.

28 straipsnis

Diplomatinių atstovybių bei konsulinių įstaigų atstovai

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų atstovams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių tarptautinių susitarimų nuostatas.

29 straipsnis

Teisė gauti lengvatas

1. Neatsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas, Sutarties lengvata nesuteikiama pajamoms ar kapitalui, jei, atsižvelgiant į visus svarbius faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad tokia lengvata buvo pagrindinis bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslas, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka konkrečių šios Sutarties nuostatų siekius ir tikslus.

2. Kai Sutartyje numatytą lengvatą atsisakoma suteikti asmeniui vadovaujantis 1 dalimi, Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo, kuris kitu atveju būtų suteikęs minėtą lengvatą, vis tiek laiko, kad tas asmuo turi teisę į tą lengvatą ar skirtingas lengvatas, taikomas konkrečioms pajamų ar kapitalo dalims, jei tas kompetentingas asmuo, gavęs minėto asmens prašymą ir apsvaustęs svarbius faktus ir aplinkybes, nustato, kad tokios lengvatos tam asmeniui būtų buvusios suteiktos ir nesudarius 1 dalyje nurodyto sandorio ar susitarimo. Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo, kuriam pateiktas prašymas, prieš atmesdamas prašymą, kurį jam remdamasis šia dalimi pateikė tos kitos Valstybės rezidentas, tariaisi su tos kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu.

30 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Susitariančiosios Valstybės diplomatiniais kanalais viena kitai praneša, kad jos įvykdė šiai Sutarčiai įsigalioti būtinas atitinkamuose teisės aktuose nustatytas procedūras. Ši Sutartis įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo dienos, kurią gaunamas paskutinis pranešimas.

2. Ši Sutartis taikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

- a) mokesčiams prie pajamų šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutaris, sausio pirmą dieną arba po jos;
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutaris, sausio pirmą dieną arba po jos;
- c) taikant 26 straipsnį – prašymams, pateiktiems kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutaris, sausio pirmą dieną arba po jos, ir tik mokestiniais laikotarpiais, prasidedančiais kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutaris, sausio pirmą dieną arba po jos.

31 straipsnis

Nutraukimas

Ši Sutaris galioja tol, kol ją nutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutarį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama rašytinį pranešimą apie nutraukimą bent prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutaris nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

- a) mokesčiams prie pajamų šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;

- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai savo vyriausybių įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta Miunchene 2019 m. vasario 15 d. dviem originaliais egzemplioriais lietuvių, vokiečių ir anglų kalbomis. Visi trys tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamasi tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos vardu

Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu

PROTOKOLAS

Šiandien Lietuvos Respublikos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos pasirašę asmenys susitarė, kad toliau išdėstytos nuostatos yra neatskiriama šios Sutarties dalis.

1. Dėl 2 straipsnio (Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis) ir 23 straipsnio (Dvigubo apmokestinimo išvengimas):

Susitariama, kad jei, vadovaujantis šia Sutartimi, asmens, Susitariančiosios Valstybės rezidento, kapitalui Lichtenšteine taikomas turto mokestis, hipotetinių pajamų iš tokio kapitalo (*Sollertrag*) apmokestinimas laikomas asmens pajamų mokesčiu.

2. Dėl 3 straipsnio (Bendrosios apibrėžtys) 1 dalies j punkto:

Susitariama, kad sąvoka „pripažintas pensijų fondas“ apima:

- i) Lichtenšteine – kiekvieną pensijų fondą, kuriam taikomas Senatvės ir maitintojo netekimo draudimo įstatymas, Neįgalumo draudimo įstatymas, Profesinių pensijų fondų įstatymas ir Pensijų fondo aktas;
- ii) Lietuvoje – kiekvieną pensijų fondą, kuriam taikomas Papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatymas ir Pensijų kaupimo įstatymas.

3. Dėl 4 straipsnio (Rezidentas) 1 dalies:

Susitariama, kad:

- a) Susitariančiosios Valstybės investicijų fondai laikomi tos Valstybės rezidentais;
- b) sąvoka „investicijų fondas“ reiškia:
  - i) Lichtenšteine – kiekvieną investicijų fondą, vadovaujantis Kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų įstatymu, Investicinių fondų įstatymu ir Alternatyvaus investavimo fondų valdytojų įstatymu;

- ii) Lietuvoje – kickvicną investicijų fondą, vadovaujantis Kolektyvinio investavimo subjektų įstatymu, Informuotiesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų įstatymu, Profesionaliesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių įstatymu, 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 345/2013 dėl Europos rizikos kapitalo fondų (OL 2013 L 115, p. 1), 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 346/2013 dėl Europos socialinio verslumo fondų (OL 2013 L 115, p. 18), 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/760 dėl Europos ilgalaikių investicijų fondų (OL 2015 L 123, p. 98) ir 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1131 dėl pinigų rinkos fondų (OL 2017 L 169, p. 8);
  - iii) kompetentingi asmenys gali susitarti, kad kolektyvinio investavimo priemonės, nustatytos vadovaujantis pasirašius Sutartį priimtais teisės aktais, būtų laikomos rezidentėmis;
  - c) Lichtenšteine vadovaujantis Lichtenšteino mokesčių akto 44 straipsnio 1 dalimi apmokestinami Lichtenšteino fondai (*Stiftung*), įstaigos (*Anstalt*) ir patikos bendrovės (*Treuunternehmen mit Persönlichkeit*) laikomi bendrovėmis, Lichtenšteino rezidentėmis;
  - d) Lichtenšteine vadovaujantis Lichtenšteino mokesčių akto 65 straipsniu apmokestinami Lichtenšteino patikos fondai nelaikomi rezidentais šios Sutarties taikymo tikslais;
  - e) Susitariančiosios Valstybės subjektas ar organizacija, įsteigtas ir veikiantis išimtinai labdaros, religiniais, humanitariniais, mokslo, kultūros ar panašiais tikslais (ar daugiau nei vienu iš nurodytų tikslų), laikomas tos Valstybės rezidentu nepaisant to, kad visos jo pajamos ar gautos lėšos ar jų dalis gali būti neapmokestinamos vadovaujantistos Valstybės nacionaline teise.
4. Dėl 4 straipsnio (Rezidentas) 1 dalies ir 16 straipsnio (Direktorių atlyginimai):
- Susitariama, kad asmenys (įskaitant privačius turto struktūrinius vienetų pagal Lichtenšteino teisę), kuriems Lichtenšteine taikomas tik mažiausias įmonės pajamų

mokestis (*Mindestertragssteuer*), nebūtų laikomi Lichtenšteino rezidentais, išskyrus atvejus, kai taikomos 16 straipsnio nuostatos.

5. Dėl 6 straipsnio (Pajamos iš nekilnojamojo turto) ir 13 straipsnio (Kapitalo prieaugio pajamos):

Susitariama, kad visos pajamos ir lėšos, gautos iš Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje Valstybėje, vadovaujantis šios Sutarties 13 straipsniu.

6. Dėl 7 straipsnio (Ūkinės komercinės veiklos pelnas):

a) Tą dieną, dėl kurios Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, turi susitarti, Sutarties 7 straipsnio 1–7 dalys išbraukiamos ir pakeičiamos šiomis nuostatomis:

„1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas, priskirtinas vadovaujantis 2 dalimi tai nuolatinei buveinei, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Taikant šį ir 23 straipsnius, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje 1 dalyje nurodytai nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas, kokį ji galėtų gauti, visų pirma per savo santykius su kitomis įmonės dalimis, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, atsižvelgiant į įmonės per nuolatinę buveinę ir kitas įmonės dalis atliekamas funkcijas, naudojamą turtą ir prisiimtą riziką.

3. Jeigu, vadovaujantis 2 dalimi, Susitariančioji Valstybė patikslina pelną, kuris priskiriamas vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės nuolatinei buveinei ir atitinkamai apmokestina įmonės pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Valstybėje, ta kita Valstybė atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą tiek, kiek būtina siekiant išvengti tokio pelno dvigubo apmokestinimo. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys prireikūs konsultuojasi tarpusavyje.

4. Kai pelnas apima pajamų dalis, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos tų kitų straipsnių nuostatomis.“

b) Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, galioja įmonės pelnui bet kuriais mokestiniais metais, prasidedančiais a papunktyje nurodytą dieną arba vėliau. Kol Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, neįsigaliojo, lieka galioti Sutarties 7 straipsnio pirminių 1–7 dalių nuostatos.

7. Dėl 26 straipsnio (Keitimasis informacija):

Susitariama, kad įgyvendinant šią Sutartį:

- a) informacijos, kuria keičiamasi pagal šią Sutartį, negalima atskleisti jokiai kitai Valstybei ar suvereniai teritorijai, kuri nėra šios Sutarties šalis, išskyrus atvejus, kai informaciją teikiančios Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo suteikia leidimą ją atskleisti;
- b) asmens duomenys gali būti tvarkomi ir perduodami tiek, kiek tai būtina keičiantis informacija pagal 26 straipsnį;
- c) visi prašymai dėl informacijos teikiami raštu;
- d) kompetentingi asmenys gali susitarti dėl straipsnio nuostatų taikymo būdo;
- e) šios Sutarties įsigaliojimas netrukdo Susitariančiosioms Valstybėms taikyti 2004 m. gruodžio 7 d. Europos Bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo, nustatančio priemonės, lygiavertės numatytosioms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, iš dalies pakeisto Europos Bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo, nustatančio priemonės, lygiavertės numatytosioms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų,

apmokestinimo, pakeitimo protokolu, arba Konvencijos dėl tarpusavio administracinės pagalbos mokesčių klausimais, iš dalies pakeistos Konvencijos dėl tarpusavio administracinės pagalbos mokesčių klausimais pakeitimo protokolu, nuostatų.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai savo vyriausybių įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašyta Miunchene 2019 m. vasario 15 d. dviem originaliais egzemplioriais lietuvių, vokiečių ir anglų kalbomis. Visi trys tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos vardu

Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu

